

Escrit i Fet (III)

A-dicció

D'Andreu Carandell

Sala Beckett

Del 21/04 al 08/05/05

Carrer Alegre de Dalt, 55, bis

08024 Barcelona

Telèfon: 93 284 53 12

Fax: 93 219 79 27

Nou servei de bar i cafeteria

info@salabeckett.com

www.salabeckett.com

Preu: 12 euros

Estudiants: 25% de descompte

Carnet de teatre alternatiu: 50% de descompte

Horaris: de dimecres a dissabte a les 22 h
i diumenges a les 19 h

Venda d'entrades a la taquilla de la sala,
Caixa Catalunya i Tel-Entrada

Telèfon: 902 10 12 12

Escrit i fet: textos dirigits pel seu propi autor

A-dicció d'Andreu Carandell

Amb **Oriol Aubets Turbito, Xavi Carreras, Farah Hamed, Maria Lucchetti, Sandra Moncusí, Mar Monton, Joan Raja, Hans Richter, Queralt Riera, Montse Triola i Armand Villén**

Direcció **Andreu Carandell**

Ajudant de direcció **Marc Artigau i Marion Cousin**

Escenografia i vestuari **Paula Bosch i Eugenio Szwarczer**

Música **Oriol Aubets Turbito**

Il·luminació **a.h.i.**

Producció **Albert Mestres**

Una producció de La Patacada en coproducció amb Companyia Turruquena, El Magatzem, TeaLtre i Sala Beckett. Espectacle subvencionat per la Generalitat de Catalunya (Departament de Cultura). Amb el suport de l'Institut del Teatre de Barcelona (Servei de Postgrau) i Fontfregona FAST SL. Estrena a El Magatzem de Tarragona el 12 de març del 2005.

Agraïments: Enric Bernad, Laila Charoubim i Carlota Subirós.

«**Pots ser el que vulguis
Tu pots triar
És el poder brutal del subjectiu
Casa o castell
Vall, riu o mar
Gosa inventar
Posa't només un objectiu**»

“Ets dimonis són àngels caiguts; els àngels, dimonis que s'han elevat massa”. **Marianne Costa i Alejandro Jodorowsky**

Darrere de tota addicció hi ha la dificultat de comprendre i expressar allò que l'ha causada. L'addicció es nodreix en la por i es cova en el silenci, en la manca de veu. Hi ha un munt d'addiccions en el nostre món: l'addicció a la bellesa, a la felicitat, als narcòtics, al treball... I n'hi ha una de ben narcisista i emmascarada, l'addicció a l'ajuda, també anomenada codependència, que els grecs van saber immortalitzar esplèndidament amb el mite de la nimfa Eco, aquella que és castigada a no tenir veu pròpia i a enamorar-se d'aquell que està enamorat de si mateix. No és casual, és clar, que *Narcís* i *narcòtic* provinguin de la mateixa arrel.

Totes les addiccions tenen, però, un denominador comú, ja que la mare de totes elles és l'addicció a l'afecte, a l'amor. Aquesta és la veritable, la carència que ens fa perdre. Constantment ens perdem, perdem els límits de nosaltres mateixos i no sabem posar contorns a la realitat i a les relacions. Ens perdem en el projecte de l'altre, que passa a dominar-nos com si fóssim part d'ell mateix, com si fos el nostre amo. Necessitem, justament per aquesta raó, l'experiència de la pèrdua dels límits per

deserta d'una illa perduda, tal vegada—, un espai on es juga fins al límit i on es posen en joc totes aquelles forces subjugades, com el dolor, la ira, la por, la crueltat, l'egoisme... Aquells que no tenen res a perdre ho saben millor que ningú, perquè en la il·lusió poden representar el paper que a la realitat els és vedat. La seva és la més plaent de les addiccions, l'addicció a l'humor i al joc, a la simulació i la creativitat, que són els ingredients més valuosos del teatre. Addictes d'aquesta mena els he trobat a la Comedia dell'Arte, a Lope de Rueda i als contes dels germans Grimm, i els he conegut personalment a Cuba i al Marroc, a Jerez i a Berlín. Aquesta síndrome també causa estralls entre l'equip d'actors, escenògrafs, ajudants i productor amb què hem muntat la peça que ara us presentem. El seu guany és molt més moral que material i, pel mateix preu, et donen dues coses: mentida i veritat. Perquè no només fingeixen; fingeixen que fingeixen i, tot fingint, fan esclatar les ficcions de la realitat. No puc deixar doncs d'esmentar el meu agraïment i reconeixement als actors, que han donat molt més que ànima, cos!, als personatges. I encara vull esmentar, però, una forma més de l'addicció: l'addicció a les idees o a allò que, malgrat que no ens omple i no ens fa feliços, no deixem mai de perseguir. Muntar *A-dicció* ha estat un veritable bàlsam contra aquesta neurosi, perquè, gràcies a la creativitat i al contacte humà de tot l'equip, la musa que integra l'ànima i el cos, l'home i la bèstia, que ens arrela alhora al cel i a la terra, que en fa un de subjectiu i matèria, ens ha visitat força vegades. Seria injust no donar la raó a Albert Mestres, instigador i productor del muntatge, que sempre em diu que per entendre plenament les meves obres cal veure-les muntades, perquè el procés de muntatge ha estat per a mi un veritable procés de consciència. I és que allò que ens empresona pot convertir-se en un valuós tresor, en la palanca de la llibertat somniada. *A-dicció* podria ara titular-se *Dicció*. **Andreu Carandell Gottschewsky**

Andreu Carandell Gottschewsky (1965). Llicenciat en filologia germànica i art dramàtic, actualment cursa el doctorat en arts escèniques. Ha intervingut, com a actor i ballari, en nombrosos muntatges teatrals des del 1985 ençà, en diverses sèries de TV3 i en treballs cinematogràfics. A més de les seves obres *Turruquena* (1998) i *Peça per a persones* (2000), ha dirigit *La petita bufa*, amb llibret d'Albert Mestres i música de Jordi Rossinyol (1995). Entre les seves traduccions, destaquen tant textos teatrals (Ödon von Horvath, Stafan Goethe, Thomas Bernhard, Bernhard Minetti) com estudis teòrics sobre el teatre-dansa alemany o el teatre d'objectes. També és autor de la biografia *Emma Materas* (2003).

Proper espectacle Del 12 al 29/05/05
Franco ha muerto o cómo idiotizar un pollo
D'Accidents Polipoètics
{Rafael Metlikovez
i Xavier Theros}

Sala subvencionada per:

Ajuntament de Barcelona

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

 Teatre Alternatiu de Barcelona
teatre de primera fila

 Red
teatros alternativos

MANNERS →

 TEATRE MANNERS
902 10 12 12
CASA CATALUNYA

 Teatre Lliure
Construccions de Futur